

Sleduj očami text na tejto stránke. Čítaj len slová s dĺžňami. Čítaj text.

Otec vyumýval škodovku. Maroš mu pomáhal.

Nech sa auto ligoce na tej slávnej ceste.

Ráno mali vyraziť, odrazu sa však ukázalo, že to nie je také jednoduché. Rodičia už stáli v chodbe, a Maroša nikde. Musel sa rozlúčiť s nafukovacím slonom Jumbom, ale najmä so živými papagájikmi na balkóne.

„Do videnia, Filipka a Filip,“ lúčil sa so žltozelenými andulkami.

Filipka hrdelne pískala, Filip si vložil hlávku pod krídlo, akoby nechcel hľadiť na chvíľu lúčenia. „No, poď už, Maroš!“ zavolal z chodby otec.

Až potom sa Kukučkovci vydali na cestu.

Na zadných sedadlách sedela mama s Viktorkou v náručí, vedľa Martin. Sedadlo pri otcovi zostalo prázdne. Martin sa aj chcel doň uvelebiť, otec však nedovoliť.

„Malé deti nesmú sedieť vpredu, zakazuje to vyhláška!“

Martin sa v prvej chvíli urazil, či je on malé decko, no len čo vyšli na asfaltku, zabudol na urážku. „Až do Žiliny pôjdeme popri Váhu,“ riekol otec, a Maroš vedel, že to patrí jemu. Potom už frndžali cez dediny, mestečká a mestá. Kúpele Piešťany, Nové Mesto nad Váhom.

„Tu vyrábajú džúsy,“ vyhlásil otec synovi.

„Mama, tak by som si vypil džúsik,“ mrkol na mamu.

„Preto som to nepovedal, Maroš,“ zasmial sa otec.

„Džús nie je, tu máš čaj!“ naliala mu mama do vrchnáka z termosky.

Keď nieto džúsu, aj čaj je dobrý. Ba na smäd ešte lepší.

Onedlho boli v Trenčíne, potom prebehli popri Dubnici a ďalej cez Považskú Bystricu. Tam sa už vrchy z oboch strán pritlačili k ceste. V úzkej doline sa tisnú k sebe cesta, železnica aj Váh. A keď cesta vybehla na vršok, bolo vidieť rieku.

Aj v týchto miestach sa Váh menil na jazero. Pretínal ho múr vodnej elektrárne a na širokej vode ticho plávali loďky s bielymi plachtami i vrčiace motorové člny.

„Aký je ten Váh krásny!“ zvolal Maroš.

Slová sa pospájali. Tvojou úlohou je oddeliť ich čiarami, ako vidíš na začiatku.

O nedlho|boli|v|Trenčíne, potom prebehli popri
Dubnici a ďalej cez Považskú Bystricu. Tam sa už
vrch zoboch strán pritlačili k ceste. V úzkej doline
sa tisnú k sebe cesta, železnica a jVáh. A keď cesta
vybehla na vršok, bolo vidieť rieku. A v týchto
miestach sa Váh menil na jazero. Pre tinaľhom úr
vodne je elektrárne a na širokej vodetich oplávali
loďky s bielymi plachtami i vrčiace motorové člny.

Zo slov sa stratili dĺžne. Čítaj slová nahlas a dĺžne doplň.

vyumyval, pomahal, slavnej, rano, ukazalo,
jednoduché, rozlúčiť, s nafukovacím, živými papagajikmi,
na balkone, pískala, lučil, žltozelenými, kridlo,
na chvíľu lučenia